

Penni-Bibliotheket

hafwa 6 häften utkommit,
hvilka innehålla:

1:a häftet:

Munnan.

"Swarje ärestid har sin trefnad."

2:a häftet:

Ziguenerstän.

Ziggargosfen.

Kusinerne.

3:e häftet:

Första Maj eller Ångsivöket

Sjöfartenen.

4:e häftet:

Den värnlöse.

Kattig och Rik.

Bönhörelsen.

5:e häftet:

De villegångne.

Minten.

Morgonstund har guld i mund.

6:e häftet:

Invaliden.

Ette besök i en fäst bonstuga.

Silla Anna.

Swarje häfte kostar 12 penni.

Med kontant betalning erhålles hos utgif-
waren hwart 6:te exempl. gratis.

N° 19. Utlånas på 1 v.

Granfetta

Penni-Bibliothek

för barn.

II.

Innehållande:

Ziguenerstän.

Ziggargosfen.

Kusinerne.

HELSINGFORS,

G. W. Edlunds förlag.

IV 61
Kapsel

Öförlägenhet.
Första Wäl eller Wängspöret.
Snehällanre:

III

G. W. EDLUND.

utgifvet af

för barn,

Penni-Bibliothek

Ziguenerskan.

En skön sommardag sitta 4 systrar, Lina, Oscar, Hjalmar och Fanny, på en wacker gräsplan och lekte. Dagen war wacker och barnen woro gladare än wanligt. "Lina, tycker du ej att det är en skön dag i dag", sade Oscar. "Ja, det tycker jag wisst," sade Lina. — Hjalmar: "wet du hwad, Oscar, ni gå wi och simma". Lina: "söta goסףar, inte får ni nu gå och simma, ty då måste wi gå bort." Lilla Fanny, som hittills setat tyst, sade nu med en bedjande blick: "ja, gån ej ännu"; "ja lilla Fanny, wi skola ej gå ännu. Sag kom ej ihåg att damer ej få wara närwarande när wi goסףar simma."

Oscar: "ack, se Helena med Lelhy! Lelhy, Lelhy"! ropade han och sprang emot sköterskan som bar barnens yngsta syster på armen.

Det lilla barnet sträckte armarne emot sina systrar och skrek af glädje. Lina tog Lelhy af sköterskan och skrek af glädje. Oscar och Hjalmar rullade sig i gräset. Lilla Fanny hoppade opp i Helenas famn och

började smeka henne. Fanny var näst den yngsta af barnen och Helena hade varit äfwen hennes stöterka, dertfore woro de så goda wänner. Helena tyckte mycket om Fanny, emedan hon alltid varit ett godt barn; Fanny åter höllt mycket af Helena, emedan hon ofta hört af andra det Helena wore en god och duglig sista och emedan denna werkeligen stött Fanny mycket wäl då hon war liten. De sjelfswäldiga gossarne kommo springande till Helena och ropade: "Helli, Helli, du får ej gå bort, nu skola wi leka." "Ja, men Fruen wet ej hwart jag gått och om hon behöfwer mig så" Oscar: "så springer jag nu hem och säger Mamma att du är här med oss." Helena: "ja, om Oscar will vara så snäll." Oscar gjorde ett komiskt lustsprång och sprang sedan bort, de andra barnen började emellertid leka. Då Oscar kom till huset, såg han på gården en wagn och nära stallet tweente främmande hästar. Han kände hwarken wagnen eller hästarna, således gissade han att några resande anländt. Han gick in i köket och frågade hwem som kommit. En tjänsteflicka swarade: "om Oscar går in så får han ju se." Derwid log hon så hemlighetsfullt och såg på en annan. Oscar tänkte då: det är wäl ett rart fram-

förut sällan tänkt på att vara ängslig, utom då hans moder dog, satt nu ofta och gret wid sin systers sjukbädd. Endast Elin tycktes ej weta af någonting.

Så hade flera wendor förslutit, då Elin en dag sade: "jag tackar dig, älsfede wän, för din ämna wård om mig." Fanny förundrade sig öfwer dessa ord, ty det war första gången Elin talte redigt sedan hon sjuknade. Elin fortfor: "nu tror jag att jag snart blir frisk, ty mitt hufwud kännes så lätt." "Det sägnar mig oändligt, min älsfede Elin," sade Fanny hjertligt. Nu inträdde Arwid.

"Åh, se Arwid! dig har jag ej sett på så länge", sade Elin och sträckte armarne emot honom. Arwid kunde ej swara ett ort af förundran och glädje öfwer att Elin nu ändteligen kände igen honom. Han gick fram till hennes säng och de båda systkonen omfamnade hwarandra. Arwid sprang sedan bort och berättade för alla som han råfode att Elin nu war redig och säkert snart bleswe frisk. Småningom samlades hela familjen hos Elin. Sedan de pratat en liten stund, sade modren: "nu skola wi gå bort, så att Elin får sofwa litet, wi hafwa nu så tröttat ut henne." De gingo nu bort och det dröjde ej länge innan Elin föll i en djup slummer. Först andra dagen på efter-

middagen vaknade hon. Men då kände hon sig och så friskt att hon hade velat stiga upp och gå litet omkring.

En dag satt Elin på soffan i sitt rum och samtalade med Fanny, som satt och sydde då mostern inträdde: "ack! gulle moster, får jag ej arbeta litet i dag, jag har så ledsamt efter min stickstrumpa"; "icke rätt geru mitt barn", svarade mostern, "men om min Elin vill komma ut i trädgården, så skall Fanny och jag följa dig". "O! hvad det är roligt att så komma ut", utbrast Elin. Hon hade så gerni velat börja dansa och hoppa på ett ben om hon orkat, men dertill var hon ännu för swag. Hon fick nu taga på sig och sedan åtföljd af sin Moster, Fanny och Arwid, som hoppade omkring, gladt rådande en blomma åt Elin. Flera gånger stannade Elin för att inandes den friska wärlusten. Sådana små promenader tycktes bekomma Elin mycket bra, hvarsföre de ofta förnyades. Hon blef allt bättre och bättre samt slutligen aldeles friskt. Stor var dersföre allas glädje, då de märkte att hon tillochmed började så friskt färg och sitt af naturen glädtiga lynne. Aldrig glömde den känsliga slietan ändå sina dyra Föräldrar.

Åbo, G. W. Wilén & Co., 1864.

Imprimatur. Carl v. Schoultz.

Penni-Bibliotheket

18

hafva 6 häften utkommit,
hvarsta innehålla:

1:a häftet:

Planur.

"Svarats ärtte har sin trefnar."

2:a häftet:

Siguenestäm.

Figvarogosten.

Kurirene.

3:e häftet:

Börna Waf eller Rungstötet.

Störaren.

4:e häftet:

Den wärdste.

Rättig och Wif.

Wondbersten.

5:e häftet:

De wiffegångne.

Wiften.

Worgonstund har gult i munne.

6:e häftet:

Swarstien.

En kuff bonstunga.

7:lla Wina.

Svarste häfte kostar 12 penni.

Wot konant betärning erhålles hos utgif-
wären hwarit 6:te exempel. gatts.